

DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)

den 6 december 2001 *

I mål C-269/99,

angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Landgericht Hamburg (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

Carl Kühne GmbH & Co. KG,

Rich. Hengstenberg GmbH & Co.,

Ernst Nowka GmbH & Co. KG

och

Jütro Konservenfabrik GmbH & Co. KG,

angående giltigheten av kommissionens förordning (EG) nr 590/1999 av den 18 mars 1999 om komplettering av bilagan till förordning (EG) nr 1107/96 beträffande registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i förordning (EEG) nr 2081/92 (EGT L 74, s. 8),

* Rättegångspråk: tyska.

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av ordföranden på andra avdelningen N. Colneric, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna C. Gulmann (referent), J.-P. Puissochet, R. Schintgen och V. Skouris,

generaladvokat: F. G. Jacobs,
justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

- Jütro Konservenfabrik GmbH & Co. KG, genom R. Schultz-Süchting, Rechtsanwalt,
- Tysklands regering, genom B. Muttelsee-Schön och A. Dittrich, båda i egenskap av ombud,
- Österrikes regering, genom C. Stix-Hackl, i egenskap av ombud,
- Europeiska gemenskapernas kommission, genom J. L. Iglesias Buhigues och U. Wölker, båda i egenskap av ombud, biträdda av B. Wägenbaur, avocat,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid förhandlingen den 31 januari 2001 av: Carl Kühne GmbH & Co. KG, Rich. Hengstenberg GmbH & Co. och Ernst Nowka GmbH & Co. KG, företrädna av T. Volkmann-Schluck, Rechtsanwalt, Jütro Konservenfabrik GmbH & Co. KG, företrätt av R. Schultz-Süchting, Tysklands regering, företrädd av A. Dittrich, och kommissionen, företrädd av J. L. Iglesias Buhigues, biträdd av B. Wägenbaur,

och efter att den 5 april 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Landgericht Hamburg har, genom beslut av den 23 juni 1999 som inkom till domstolens kansli den 19 juli 1999, i enlighet med artikel 234 EG ställt en fråga om giltigheten av kommissionens förordning (EG) nr 590/1999 av den 18 mars 1999 om komplettering av bilagan till förordning (EG) nr 1107/96 beträffande registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i förordning (EEG) nr 2081/92 (EGT L 74, s. 8).
- 2 Frågan har uppkommit i en tvist mellan, å ena sidan, Carl Kühne GmbH & Co. KG, Rich. Hengstenberg GmbH & Co. och Ernst Nowka GmbH & Co. KG (nedan kallade Kühne m.fl.) och, å andra sidan, Jütro Konservenfabrik GmbH & Co. KG (nedan kallat Jütro) angående Jütros användning av beteckningen "Spreewälder Art" för sin inlagda gurka.

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

- 3 Rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska [beteckningar] och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153) har till syfte att upprätta ett gemensamt regelverk för skydd av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för vissa jordbruksprodukter och livsmedel, där det finns ett samband mellan produktens eller livsmedlets egenskaper och det geografiska ursprunget. I förordningen föreskrivs ett system för registrering på gemenskapsnivå av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar, vilket gör det möjligt att skydda beteckningarna i samtliga medlemsstater.

- 4 Av artikel 2.2 i förordning nr 2081/92 framgår följande:

”I denna förordning används följande uttryck med de betydelser som här anges:

- a) ursprungsbeteckning: Namn på en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva en jordbruksprodukt eller ett livsmedel

— som härstammar från ifrågavarande region, ort eller land,

och

— vars kvalitet eller egenskaper helt eller väsentligen beror på viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som därtill hör och vars framställning, bearbetning och beredning äger rum i det ifrågavarande geografiska området.

b) geografisk beteckning: Namn på en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva en jordbruksprodukt eller ett livsmedel

— som härstammar från ifrågavarande region, ort eller land,

och

— som besitter viss kvalitet, har visst anseende eller äger viss annan egenskap som kan hänföras till detta geografiska ursprung och som framställs, bearbetas och bereds i det ifrågavarande geografiska området.”

5 Enligt artikel 4.1 i förordning nr 2081/92 skall en jordbruksprodukt eller ett livsmedel för att kunna få en skyddad ursprungs-beteckning (nedan kallad SUB) eller skyddad geografisk beteckning (nedan kallad SGB) överensstämma med en produktspecifikation. De uppgifter som produktspecifikationen skall innehålla är uppräknade i artikel 4.2 i samma förordning och omfattar bland annat en beskrivning av jordbruksprodukten eller livsmedlet med uppgift om råvarorna, en definition av det geografiska området, en beskrivning av vilken metod som använts för framställning av jordbruksprodukten eller livsmedlet och uppgifter

som påvisar sambandet med den lokala omgivningen eller det geografiska ursprunget.

- 6 I förordning nr 2081/92 föreskrivs dels ett "normalt" förfarande, dels ett "förenklat" förfarande för registrering av SUB och SGB.
- 7 Det normala förfarandet för registrering av en SUB eller en SGB regleras i artiklarna 5—7 i förordning nr 2081/92. Sammanfattningsvis föreskrivs i artikel 5 att den berörda gruppen skall inge en ansökan med produktspecifikation till den medlemsstat där det ifrågavarande geografiska området är beläget. Enligt punkt 5 i denna artikel "[skall] medlemsstaten i fråga... kontrollera att ansökan uppfyller de krav som uppställts i denna förordning och om den finner att så är fallet tillstålla kommissionen ansökan inklusive den produktspecifikation som avses i artikel 4 jämte de övriga handlingar varpå den byggt sitt beslut". Enligt artikel 6 skall kommissionen "[i]nom sex månader... genom en formell granskning kontrollera att registreringsansökan innehåller alla de uppgifter som föreskrivs i artikel 4", och om den finner att namnet är skyddsberättigat skall kommissionen införa ett offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. I artikel 7 föreskrivs att varje medlemsstat har rätt att framställa invändning mot registreringen inom sex månader efter detta offentliggörande och att varje berörd fysisk eller juridisk person får framställa invändning mot den begärda registreringen genom att inge en vederbörligen underbyggd skrivelse till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där denna person bor eller verkar.
- 8 I artikel 13.1 b i förordning nr 2081/92 föreskrivs att "[r]egistrerade beteckningar skall skyddas mot... [v]arje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som 'stil', 'typ', 'metod', 'sådan som tillverkas i', 'imitation' eller dylikt".

- 9 I artikel 15 i förordning nr 2081/92 föreskrivs att kommissionen, vid förfarandet för registrering av SUB och SGB, skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
- 10 Med avvikelse från det normala förfarandet föreskrivs i artikel 17 i förordning nr 2081/92 det förenklade förfarandet för registrering av en SUB eller en SGB:

”1. Inom sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft, skall medlemsstaterna meddela kommissionen vilka hos dem skyddade beteckningar eller, vad gäller medlemsstater som saknar sådant skyddssystem, vilka inarbetade beteckningar de önskar registrera i enlighet med denna förordning.

2. I enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 15 skall kommissionen registrera de av de beteckningar som avses i punkt 1 vilka uppfyller kraven i artiklarna 2 och 4. Artikel 7 skall inte vara tillämplig. Generiska beteckningar skall dock inte registreras.

...”

- 11 I artikel 18 i förordning nr 2081/92 anges att förordningen träder i kraft tolv månader efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Förordningen offentliggjordes den 24 juli 1992.

- 12 Efter det att kommissionen granskat de beteckningar som medlemsstaterna meddelat i enlighet med artikel 17 i förordning nr 2081/92, antog den förordning (EG) nr 1107/96 av den 12 juni 1996 om registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i förordning nr 2081/92 (EGT L 148, s. 1). Bilagan till denna förordning innehåller förteckningen över de beteckningar som registrerats som SGB eller som SUB enligt artikel 17 i förordning nr 2081/92.
- 13 Denna bilaga har kompletterats bland annat genom förordning nr 590/1999 genom vilken "Spreewälder Gurken" (gurkor från Spreewald) har införts som en SGB i del A av bilagan under rubriken "Frukt, grönsaker och spannmål" och underrubriken "Tyskland".
- 14 Första skälet i förordning nr 590/1999 har följande lydelse:

"För vissa beteckningar som medlemsstaterna har meddelat i enlighet med artikel 17 i förordning (EEG) nr 2081/92 har det begärts kompletterande uppgifter för att säkerställa att dessa beteckningar uppfyller kraven i artiklarna 2 och 4 i nämnda förordning. Efter granskning av dessa kompletterande uppgifter har det visat sig att dessa beteckningar stämmer överens med artiklarna i nämnda förordning. De bör därför registreras och läggas till i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96..."

Det förfarande som följts vid registreringen av beteckningen "Spreewälder Gurken" som en SGB

- 15 Spreewald är ett område söder om Berlin, genom vilket floden Spree flyter. Mellan städerna Lübben och Cottbus förgrenar sig floden i flera vattendrag,

vilket har skapat ett inlandsdelta med ett nät av vattendrag. Den tidigare täta skogen har i vissa delar omvandlats till odlingsmark, vilket den alluviala jorden i denna trågdal lämpar sig väl för. Konservering av grönsaker, till exempel gurkor, har länge varit en industri i området.

- 16 Enligt begäran om förhandsavgörande ansökte föreningen Spreewald eG, senare ersatt av föreningen Spreewaldverein eV, år 1993 om att de tyska myndigheterna skulle inge en ansökan till kommissionen om att beteckningen "Spreewälder Gurken" skulle registreras som SUB.
- 17 Kommissionen har angett att den mottog denna ansökan enligt artikel 17 i förordning nr 2081/92 av den tyska regeringen den 26 januari 1994. Enligt den produktspecifikation som åtföljde ansökan i enlighet med artikel 4.2 i förordning nr 2081/92
- omfattade det geografiska området "Sprees trågdal mellan staden Cottbus nordgräns och sjön Neuendorf, belägen norr om staden Lübben", och
 - skulle samtliga gurkor som användes ha sitt ursprung i det geografiska området.
- 18 Enligt den tyska regeringen informerades den år 1995 av kommissionen om att flera underrättelser enligt artikel 17 i förordning nr 2081/92 var ofullständiga och regeringen ombads inkomma med ytterligare handlingar och uppgifter.

Mellan juli 1995 och mars 1996 anmodade den tyska regeringen därför flertalet berörda parter att komplettera de handlingar som ursprungligen ingivits.

- 19 Det framgår av begäran om förhandsavgörande att de tyska myndigheterna, till följd av olika ansökningar gjorda av Spreewaldverein eV, flera gånger ändrade den ursprungliga ansökan så att de uppgifter som fanns i den ändrade produktspecifikationen slutligen innebar att
- ansökan avsåg registrering av beteckningen ”Spreewälder Gurken” som SGB,
 - det geografiska området var ”området längs Spree mellan Jänschwalde och Dürrenhofe, inom gränserna för en ekonomisk region som definierats genom beslut av de lokala lagstiftande myndigheterna”, kallat ”Wirtschaftsraum Spreewald” (den ekonomiska zonen Spreewald), vilket innebar att det geografiska området blev mer än dubbelt så stort som det som definierats i den ursprungliga produktspecifikationen,
 - minst 70 procent av de gurkor som användes skulle ha sitt ursprung i det definierade geografiska området.
- 20 Under den nationella delen av det förenklade förfarande som föreskrivs i artikel 17 i förordning nr 2081/92, framförde ett stort antal berörda tredje parter invändningar mot ansökan om registrering av beteckningen ”Spreewälder Gurken”. De gjorde gällande att uppgifterna i ansökan angående speciella jord- och klimatförhållanden på sin höjd gällde Spreewald i form av inlandsdeltare-

gionen i strikt bemärkelse och inte hela den ekonomiska regionen Spreewald, samt att den bearbetade produkten inte borde innehålla råvaror från andra odlingsområden.

- 21 Den tyska regeringen beslutade först att avstå från att tillämpa det förenklade förfarandet för att i stället tillämpa det normala förfarandet, men den ändrade sig senare och fullföljde det förenklade förfarandet, vilket utmynnade i registreringen av beteckningen "Spreewälder Gurken" genom förordning nr 590/1999.

Twisten i målet vid den nationella domstolen

- 22 Jütro har sitt säte och sin produktionsanläggning i Jüterbog, en stad som ligger utanför det geografiska området för SGB "Spreewälder Gurken". Jütro tillverkar huvudsakligen inlagd gurka "Jütro Gurkenfäßchen", som säljs i hela Tyskland under benämningen "Spreewälder Art" (Spreewaldstil).
- 23 Kühne m.fl. är tillverkare av inlagd gurka och konkurrenter till Jütro, vilka inte heller uppfyller kraven för att kunna använda beteckningen "Spreewälder Gurken". De har väckt talan vid Landgericht Hamburg och yrkat förbud för Jütro att använda beteckningen "Spreewälder Art" för sin inlagda gurka, med motiveringen att det inte längre är lagligt att använda denna beteckning enligt artikel 13.1 b i förordning nr 2081/92, sedan beteckningen "Spreewälder Gurken" registrerats som SGB.
- 24 Jütro har till sitt försvar anfört att förordning nr 590/1999 är ogiltig i den del den innebar att beteckningen "Spreewälder Art" registrerades.

- 25 I sin begäran om förhandsavgörande anser Landgericht Hamburg att registreringen av beteckningen "Spreewälder Gurken" leder till ett antal problem som kan ge upphov till allvarligt tvivel angående giltigheten av denna registrering.
- 26 Under dessa omständigheter beslutade Landgericht Hamburg att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

"Är kommissionens förordning (EG) nr 590/1999 av den 18 mars 1999 om komplettering av bilagan till förordning (EG) nr 1107/96 beträffande registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i förordning (EEG) nr 2081/92 förenlig med gemenskapsrätten vad avser registreringen av beteckningen 'Spreewälder Gurken'?"

Tolkningsfrågan

Iakttagande av sexmånadersfristen enligt artikel 17 i förordning nr 2081/92

- 27 Den nationella domstolen har erinrat om att medlemsstaterna enligt artikel 17 i förordning nr 2081/92 beviljades en frist om sex månader från det att denna förordning trädde i kraft för att meddela kommissionen vilka beteckningar de önskade registrera i enlighet med det förenklade förfarandet och har ifrågasatt om de tyska myndigheterna har iakttagit denna frist i förevarande fall.

- 28 Domstolen konstaterar i detta avseende för det första att den ursprungliga ansökan inkom till kommissionen den 26 januari 1994 och att den således, som generaladvokaten har noterat i punkt 39 i sitt förslag till avgörande, inlämnades före utgången av den sexmånadersfrist som föreskrivs i artikel 17 i förordning nr 2081/92.
- 29 Det är för det andra nödvändigt att undersöka huruvida det är så som den nationella domstolen anser, att giltigheten av förordning nr 590/1999 kan ifrågasättas på grund av att den ursprungliga ansökan väsentligen ändrades under en period omfattande flera år efter det att sexmånadersfristen löpt ut.
- 30 Jütro har gjort gällande att registreringen under sådana omständigheter skulle ha gjorts i enlighet med det normala förfarande som föreskrivs i artiklarna 5—7 i förordning nr 2081/92.
- 31 Den tyska och den österrikiska regeringen samt kommissionen har däremot gjort gällande att artikel 17.1 i denna förordning har tillämpats på rätt sätt i förevarande fall. De har påpekat att det enligt denna bestämmelse endast krävs att medlemsstaterna skall meddela kommissionen de beteckningar som skall registreras, vilket innebär att medlemsstaterna kan lämna kompletterande uppgifter och meddela ändringar beträffande de uppgifter som redan lämnats utan att detta omfattas av sexmånadersfristen.
- 32 Domstolen erinrar i detta avseende om att, tvärtemot artikel 5 i förordning nr 2081/92, i vilken det uttryckligen föreskrivs att en ansökan om registrering vid tillämpning av det normala förfarandet skall åtföljas av en produktspecifikation, artikel 17 i samma förordning begränsar sig till att ålägga medlemsstaterna att meddela kommissionen ”vilka hos dem skyddade beteckningar eller, vad gäller medlemsstater som saknar sådant skyddssystem, vilka inarbetade beteckningar de önskar registrera”. Under dessa omständigheter kan artikel 17 i förordning nr 2081/92 inte tolkas på så sätt att medlemsstaterna åläggs att inom sex

månader meddela den slutliga versionen av produktspecifikationen och andra relevanta handlingar, vilket skulle innebära att varje ändring av den produktspecifikation som ursprungligen ingetts medförde att det normala förfarandet skulle tillämpas.

- 33 Denna tolkning av artikel 17 i förordning nr 2081/92 stöds för övrigt, vilket speciellt den österrikiska regeringen har påpekat, av den omständigheten att de nordeuropeiska medlemsstaterna historiskt sett inte förde register över skyddade beteckningar, utan garanterade skydd genom lagar som förbjöd vilseledande bruk. Det var först då förordning nr 2081/92 trädde i kraft som det blev nödvändigt för dessa medlemsstater att upprätta en förteckning över befintliga beteckningar och avgöra huruvida det rörde sig om SUB eller SGB. Det vore inte realistiskt att kräva att dessa medlemsstater skulle förse kommissionen med alla uppgifter och handlingar som krävs för ett beslut om registrering inom sex månader från det att förordning nr 2081/92 trädde i kraft, i synnerhet inte med tanke på den tidsåtgång som var nödvändig för att berörda parter skulle kunna göra sina processuella rättigheter gällande på nationell nivå.
- 34 Det skall således fastställas att den ändring som i förevarande fall gjordes av den ursprungliga registreringsansökan efter utgången av den sexmånadersfrist som föreskrivs i artikel 17 i förordning nr 2081/92 inte ledde till att det var rättsstridigt att tillämpa det förenklade förfarandet.

Tillämpligheten av det förenklade förfarandet vad beträffar ansökningar om registrering som är tvistiga på nationell nivå

- 35 Den nationella domstolen är tveksam till huruvida det förenklade förfarandet kan tillämpas när, som i förevarande fall, tredje parter på det nationella planet har framfört allvarliga invändningar mot registreringen av den aktuella beteckningen.

- 36 Den nationella domstolen anser nämligen att begreppet "inarbetad beteckning" i artikel 17.1 i förordning nr 2081/92 innebär att endast beteckningar som är obestridda i den berörda medlemsstaten skall kunna registreras enligt det förenklade förfarandet. Det är inte lämpligt att tillämpa det förenklade förfarandet när registreringen kan leda till allvarliga problem, eftersom de berörda inte har någon möjlighet att göra sina invändningar gällande inom ramen för detta förfarande.
- 37 Jütro anser att det förenklade förfarandet endast kan tillämpas vad beträffar beteckningar som enligt vad som är allmänt känt ingår i de beteckningar som är skyddade i medlemsstaterna. Registreringen av beteckningen "Spreewälder Gurken", såsom den definierats i den ändrade produktspecifikationen, är emellertid inte alls obestridd. Tvärtom har flera berörda tredje parter framfört ett stort antal invändningar som huvudsakligen avser avgränsningen av det geografiska området.
- 38 Kommissionen har gjort gällande att artikel 7 i förordning nr 2081/92, som ger berörda tredje parter rätt att framställa invändning mot en begärd registrering enligt det "normala" förfarandet, enligt artikel 17.2 i samma förordning uttryckligen inte är tillämplig inom ramen för det "förenklade" förfarandet. Enligt kommissionen kan invändningar emellertid även framföras inom ramen för det förenklade förfarandet, eftersom det i artikel 15 i förordning nr 2081/92 föreskrivs att kommissionen, när den avgör ansökningar om registrering enligt det förenklade förfarandet, skall biträdas av en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna. Kommissionen har angett att den hörde denna kommitté då ansökan om registrering av beteckningen "Spreewälder Gurken" behandlades.
- 39 Den tyska regeringen har gjort gällande att enbart den omständigheten att det råder skilda meningar på det nationella planet beträffande registreringen av en beteckning, inte medför att det förenklade förfarandet inte kan tillämpas. I ett sådant fall åligger det medlemsstaterna att se till att de berörda parterna får tillfälle att yttra sig. I förevarande fall hörde den tyska regeringen invändningarna

från de parter som var berörda och övervägde noga de problem som togs upp. Regeringen fastslog dock att dessa problem inte hindrade att beteckningen "Spreewälder Gurken" skyddades.

- 40 Domstolen konstaterar i detta avseende att artikel 17 i förordning nr 2081/92 inte kan tolkas på så sätt att den endast kan tillämpas under förutsättning att ansökan om registrering inte är föremål för tvist på det nationella planet. Kravet att en sådan förutsättning skall vara uppfylld, vilket avsevärt skulle begränsa tillämpningen av det förenklade förfarandet, stöds nämligen inte av artikelns ordalydelse och följer inte heller av den ordning som införts genom förordning nr 2081/92.
- 41 För övrigt innebär den tolkning som bör ges artikel 17 i förordning nr 2081/92 på intet sätt att berörda tredje parter som anser att deras berättigade intressen skadas av registreringen inte får möjlighet att yttra sig i enlighet med principerna om ett rättsligt skydd som följer av ordningen för förordning nr 2081/92 och som beskrivs i punkterna 57 och 58 i denna dom.
- 42 Det kan således fastställas att det förenklade förfarande som föreskrivs i artikel 17 i förordning nr 2081/92 kan tillämpas även om tredje parter på det nationella planet har framfört invändningar vad beträffar registreringen av den aktuella beteckningen.

Övriga grunder för ifrågasättande av giltigheten av registreringen av beteckningen "Spreewälder Gurken" som SGB

- 43 Den nationella domstolen anser att det registreringsförfarande som föreskrivs i artikel 17 i förordning nr 2081/92 inte var tillämpligt på beteckningen

”Spreewälder Gurken”, eftersom denna beteckning inte var en sådan geografisk benämning som var lagligen skyddad eller inarbetad i den mening som avses i artikeln. Den var inte lagligen skyddad, eftersom det inte fanns något officiellt system för rättsligt skydd av geografiska benämningar i Tyskland. Den var inte inarbetad på ett sådant sätt att registrering kunde ske enligt artikel 17, eftersom den för konsumenterna sedan århundraden hade betecknat produkter som odlats i det egentliga Spreewaldområdet, och inte produkter som kom från en mer vidsträckt ekonomisk region.

- 44 Den nationella domstolen anser dessutom att registreringen av beteckningen ”Spreewälder Gurken” som en SGB kan strida mot artiklarna 2 och 4 i förordning nr 2081/92, eftersom produktens beskaffenhet och konsumenternas förväntningar medför att beteckningen borde ha registrerats som en SUB. Enligt den nationella domstolen betydde beteckningen ”Spreewälder Gurken” för konsumenterna att alla gurkorna härstammade från det egentliga Spreewaldområdet och av denna anledning hade en särskild kvalitet. Beteckningen ansågs inte syfta på framställningen av gurkorna eller receptet för denna framställning.
- 45 Den nationella domstolen anser slutligen att, eftersom specifikationerna avseende det geografiska området inte återspeglar vad konsumenterna förväntar sig av en produkt som bär beteckningen ”Spreewälder Gurken”, registreringen av denna produkt som SGB skulle rättfärdiga ett vilseledande av konsumenterna.
- 46 Jütro har påpekat att kommissionen, när den prövar en ansökan om registrering av en beteckning enligt artikel 17 i förordning nr 2081/92, måste kontrollera att de villkor som anges i artikel 2 i samma förordning är uppfyllda. I förevarande fall bemödade sig inte kommissionen, enligt Jütro, om att kontrollera om den beteckning som meddelats uppfyllde dessa villkor, utan nöjde sig med att följa den tyska regeringens uppfattning och registrerade därmed en beteckning som inte uppfyllde de angivna villkoren.

- 47 Den tyska och den österrikiska regeringen samt kommissionen har, samtidigt som de i sak har gjort gällande att registreringen av beteckningen "Spreewälder Gurken" har gjorts i enlighet med de villkor som föreskrivs i förordning nr 2081/92, påpekat att det inte åligger kommissionen att kontrollera huruvida en beteckning som en medlemsstat meddelat är inarbetad, huruvida den aktuella produkten med hänsyn till sin beskaffenhet bör beviljas en SUB eller en SGB eller huruvida det geografiska området har definierats på ett riktigt sätt. Dessa frågor omfattas av den berörda medlemsstatens behörighet. I artikel 17.2 i förordning nr 2081/92 föreskrivs endast att kommissionen skall kontrollera att de beteckningar som meddelats enligt första punkten i samma artikel uppfyller de krav som uppställs i artiklarna 2 och 4 i samma förordning.
- 48 Domstolen konstaterar i detta avseende att vad som framförts av den tyska och den österrikiska regeringen samt kommissionen grundas på förutsättningen att det föreligger en kompetensfördelning mellan, å ena sidan, den medlemsstat som ansökt om registreringen och, å andra sidan, kommissionen som beslutar om registrering skall ske, och att det uteslutande ankommer på gemenskapsdomstolarna att, när de prövar lagenligheten av kommissionens beslut, kontrollera kommissionens bedömning av de omständigheter vars riktighet och lagenlighet den haft att pröva.
- 49 Det skall därför för det första prövas huruvida det, inom ramen för registreringsförfarandet, finns sådana begränsningar i kommissionens kontrollskyldighet och, följaktligen, begränsningar i gemenskapsdomstolarnas prövningsrätt.
- 50 I detta sammanhang kan det konstateras att det finns en kompetensfördelning mellan den berörda medlemsstaten och kommissionen i det system som införts genom förordning nr 2081/92.
- 51 Registreringen kan nämligen, vare sig det rör sig om en registrering enligt det normala förfarandet eller enligt det förenklade förfarandet, endast ske om den

berörda medlemsstaten ansöker härom och inlämnar en produktspecifikation och de uppgifter som krävs för registreringen i enlighet med artikel 4 i förordning nr 2081/92.

- 52 I enlighet med artikel 5.5 i förordning nr 2081/92 åligger det medlemsstaterna att kontrollera huruvida en ansökan om registrering enligt det normala förfarandet är berättigad med hänsyn till de krav som uppställs i förordningen. I denna artikel föreskrivs nämligen att en medlemsstat, till vilken en ansökan om registrering har ingetts inom ramen för det normala förfarandet, skall kontrollera att denna ansökan är berättigad och, om den finner att kraven som uppställs i förordning nr 2081/92 är uppfyllda, tillstålla kommissionen ansökan. Det framgår för övrigt av artikel 6.1 i förordning nr 2081/92 att kommissionen endast företar en formell granskning för att kontrollera att dessa krav är uppfyllda innan registreringsförfarandet fullföljs enligt artikel 6.2—6.4 och artikel 7 i denna förordning. Det finns inte någon anledning att tillämpa andra principer inom ramen för det förenklade förfarandet.
- 53 Härav följer att ett beslut att registrera en beteckning som SUB eller SGB endast kan antas av kommissionen om den berörda medlemsstaten har ingett en ansökan härom och att en sådan ansökan endast kan göras om medlemsstaten har kontrollerat att den är berättigad. Detta system för kompetensfördelning kan huvudsakligen förklaras med att registreringen förutsätter en kontroll av att ett visst antal villkor är uppfyllda, vilket i stor omfattning förutsätter ingående kunskap om omständigheter som är speciella för den berörda medlemsstaten, omständigheter som de behöriga myndigheterna i denna stat är bäst lämpade att kontrollera.
- 54 I detta system för fördelning av behörighet åligger det kommissionen att, innan den registrerar en beteckning i den begärda kategorin, särskilt kontrollera dels att den produktspecifikation som åtföljer ansökan överensstämmer med kraven i artikel 4 i förordning nr 2081/92, det vill säga att den innehåller de uppgifter som

krävs och att dessa uppgifter inte innehåller några uppenbara fel, dels att beteckningen, på grundval av de uppgifter som ingår i produktspecifikationen, uppfyller kraven i artikel 2.2 a eller 2.2 b i förordning nr 2081/92.

- 55 Det kan i detta sammanhang påpekas att det av ordalydelsen och systematiken i artikel 7 i förordning nr 2081/92 framgår att en invändning mot en registrering inte kan härröra från den medlemsstat som har ansökt om registreringen, och att det förfarande för att framställa invändningar som har införts genom artikel 7 i denna förordning således inte är avsett att reglera motsättningar mellan den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har ansökt om att en beteckning skall registreras och en fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i denna medlemsstat (se beslut av den 26 oktober 2000 i mål C-447/98 P, Molkerei Grossbraunshain och Bene Nahrungsmittel mot kommissionen, REG 2000, s. I-9097, punkt 74).
- 56 Enligt Jütro är möjligheten för berörda tredje parter att, i ett sådant system för fördelning av behörighet som beskrivits i punkterna 50—54 i denna dom, bestrida lagligheten av en registrering av en beteckning som SUB eller SGB, begränsad på ett sätt som inte tar hänsyn till deras berättigade intresse av en domstolsprövning. Jütro har således gjort gällande att det inte är möjligt för bolaget att på det nationella planet invända mot den rättsakt som ansökan om registrering utgör.
- 57 Domstolen erinrar i detta avseende om att kravet på domstolsprövning har sitt ursprung i medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner och bekräftas i artiklarna 6 och 13 i europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (dom av den 3 december 1992 i mål C-97/91, Oleificio Borelli mot kommissionen, REG 1992, s. I-6313, punkt 14, svensk specialutgåva, volym 13, s. 205, och domarna av den 11 januari 2001 i mål C-1/99, Kofisa Italia, REG 2001, s. I-207, punkt 46, och i mål C-226/99, Siples, REG 2001, s. I-277, punkt 17). Detta krav skall iaktas även i förhållande till en sådan rättsakt, som den ansökan om registrering som är föremål för tvist vid den nationella domstolen, som utgör en nödvändig del i ett förfarande som leder till att en gemenskapsrättsakt antas, eftersom de gemenskapsrättsliga institutionerna inte har något eller endast ett begränsat utrymme för skönsmässig bedömning med avseende på denna rättsakt (se, i detta avseende, domen i det ovannämnda målet Oleificio Borelli mot kommissionen, punkt 9 och följande punkter).

- 58 Det ankommer därför på de nationella domstolarna att avgöra om ansökan om registrering av en sådan beteckning, som den som förevarande mål rör, är lagenlig. De skall härvid tillämpa samma kriterier som vid prövning av alla andra slutliga beslut som fattats av samma nationella myndighet och som kan antas skada tredje parter rättigheter enligt gemenskapsrätten, och sålunda ta upp en sådan talan till sakprövning, även om de nationella processuella reglerna inte föreskriver detta i ett sådant fall (se, i detta avseende, domen i det ovannämnda målet *Oleificio Borelli mot kommissionen*, punkt 13).
- 59 För det andra och mot bakgrund av vad som anförts ovan skall varje omständighet som åberopats av den nationella domstolen prövas för att utreda huruvida kommissionen i förevarande fall på ett riktigt sätt har fullföljt sin uppgift att kontrollera att de villkor som föreskrivs i förordning nr 2081/92 uppfyllts.
- 60 Vad beträffar frågan huruvida beteckningen "Spreewälder Gurken" var inarbetad i den mening som avses i artikel 17 i förordning nr 2081/92, kan det konstateras att denna bedömning hör till de kontroller som det ankommer på de behöriga nationella myndigheterna att utföra och i förekommande fall på de nationella domstolarna att pröva, innan ansökan om registrering inges till kommissionen. Eftersom den bedömning som gjorts av de behöriga tyska myndigheterna inte framstår som uppenbart felaktig hade kommissionen fog för att registrera beteckningen "Spreewälder Gurken" enligt det förenklade förfarandet.
- 61 Vad beträffar registreringen av beteckningen "Spreewälder Gurken" som SGB, kan det konstateras att en produkt, enligt artikel 2.2 b i förordning nr 2081/92 i motsats till artikel 2.2 a i samma förordning, kan anses ha sitt ursprung i ett berört geografiskt område på grund av att det bearbetats eller framställts inom detta område, även om råvarorna producerats i ett annat område.

- 62 Kommissionen hade således fog för att registrera beteckningen "Spreewälder Gurken" som en SGB, eftersom de behöriga tyska myndigheterna ansåg att produkten enligt sin beskaffenhet ingick i denna kategori, även om produktspecifikationen inte krävde att alla råvaror skulle härröra från det definierade geografiska området.
- 63 Vad beträffar definitionen av det geografiska området, kan det konstateras att denna bedömning hör till de kontroller som det ankommer på de behöriga nationella myndigheterna att utföra och i förekommande fall på de nationella domstolarna att pröva. Eftersom den bedömning som gjorts av de behöriga nationella myndigheterna inte framstår som uppenbart felaktig hade kommissionen fog för att registrera beteckningen "Spreewälder Gurken" för det geografiska område som definierats i den ändrade produktspecifikationen.
- 64 Mot bakgrund av vad som anförts ovan skall den nationella domstolens fråga besvaras på så sätt att det vid en prövning av tolkningsfrågan inte har framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av förordning nr 590/1999 i den del denna innebar registrering av beteckningen "Spreewälder Gurken".

Rättegångskostnader

- 65 De kostnader som har förorsakats den tyska och den österrikiska regeringen samt kommissionen, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

— angående den fråga som genom beslut av den 23 juni 1999 har ställts av Landgericht Hamburg — följande dom:

Vid en prövning av tolkningsfrågan har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av kommissionens förordning (EG) nr 590/1999 av den 18 mars 1999 om komplettering av bilagan till förordning (EG) nr 1107/96 beträffande registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i förordning (EEG) nr 2081/92 i den del denna innebar registrering av beteckningen ”Spreewälder Gurken”.

Colneric

Gulmann

Puissochet

Schintgen

Skouris

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 6 december 2001.

R. Grass

F. Macken

Justitiesekreterare

Ordförande på sjätte avdelningen